

Lov sagde ganske det samme som den danske. Ja, det er rigtigt, Bestemmelsen i denne Lov siger ordret det samme i Norge som i Danmark; den giver den danske Kvinde, der gifter sig med en norsk Statsborger, samme Ret, som denne Lov vil give den norske Kvinde, der gifter sig med en dansk Statsborger, men hvad kan det hjælpe, at Indfødsretsloven giver Kvinden den samme Stilling, naar saa en anden Lov begrænser de Rettigheder, hun faar? Det er det, jeg begyndte med at hævde som det, der maatte være Formaalet med den fælles skandinaviske Lovgivning: at vi skaber ens Vilkaar for Folk i disse Lande, og ikke dette, at Lovene har nøjagtig samme Ordlyd i de forskellige Lande.

Jeg skal ikke opholde Tinget yderligere. Var Ændringsforslagene blevet fastholdt, var de jo blevet forkastet med alle Stemmer mod mit Partis, og derfor tillader jeg mig paa ny at tage dem tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene er atter taget tilbage. Da der kun er Udsett til korte Bemærkninger, tror jeg, at Forhandlingen kan tilendebringes, uden at Ændringsforslagene paa ny optages.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg skal sige til det ærede Medlem, at det selvfølgelig ikke kan have været min Mening at ville sige, at vi skulde have i enhver Henseende fuld Frihed til at bestemme, hvem vi vil have ind under dansk Indfødsret, efter at vi i Grundloven for Indfødsrets Givelse har givet særlige Regler, men det, jeg vilde sige, var, at udenfor disse særlige Regler, som jo har en vis snæver Ramme, maa vi have den Frihed, som efter vore særlige Forhold er ønskelig, i visse Tilfælde nødvendig, til at bestemme, om vi vil have de paagældende naturaliseret eller ikke.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem i Overensstemmelse med, hvad der er sagt af den ærede Ordfører, at saaledes som Ændringsforslagene til §§ 5 og 8 er formet, kunde de fornuftigvis ikke opretholdes, thi hvis disse Ændringsforslag blev vedtaget, vilde der være en saadan Modsætning imellem visse Personer, der vandrede ud af Landet, og andre Personer, der vandrede ud af Landet, at man vilde føle det som noget fuldkommen uholdbart. Man kan ikke sige, at visse Danske, der flytter ud af Riget, taber deres Indfødsret, medens

andre, der flytter ud af Riget, ikke taber deres Indfødsret, uden at man kan paa-vise, at der er en Forskel paa disse to Arter af Statsborgeres Forhold. Det er der imidlertid ikke her, der er ingen Forskel paa de Egenskaber, man skal være i Besiddelse af, henholdsvis de, som i Henhold til § 5 taber deres statsborgerlige Ret ved at flytte ud af Riget, og de, der er omtalt i § 8. Det bliver i hvert Fald nødvendigt for det ærede Medlem at bringe disse to Ændringsforslag i nøjere Overensstemmelse med, hvad Ret og Rimelighed er, end Tilfældet er nu. Jeg skal ikke opholde mig videre ved dette, fordi det ærede Medlem jo har sagt, at hans Ændringsforslag nærmest er stillet som en Slags Demonstration... (*Aubeck*: Naa—aa!) Ja, ja, jeg siger det ikke i nogen ond Mening; det kunde jeg i og for sig godt have gjort overfor det ærede Medlem, der, efter hvad jeg har kunnet læse mig til i det af ham redigerede Blad, sikkert ikke ønsker den socialdemokratiske Regering ret mange store Resultater, men jeg skal fuldstændig afholde mig derfra ved denne Lejlighed og tage Sagen rent sagligt. Det ærede Medlem har villet give Udtryk for visse Opfattelser, som han nærer, og dem har jeg ogsaa imødegaaet paa fuldt saglig Maade. Nu er baade Anbefalingen og Kritikken ført frem, og jeg finder derfor ikke Anledning til paa nærværende Tidspunkt at gaa videre ind paa Forslagene.

Ordføreren (Marie Christensen): Den ærede Forslagsstiller drog en forkert Slutning af mine Udtalelser med Hensyn til Ligestillingen. Jeg sagde, at den snorlige Ligestilling havde jeg aldrig meldt mig som Forkæmper for, men derimod for, at Kvinde saavel som Mand faar Lov til at bruge sine Evner og udvikle dem under de retfærdigste Forhold i Samarbejde under fuld Hensyntagen til Folkets og Samfundets Vel.

Saa maa jeg igen gøre opmærksom paa, at vi ikke kan forandre den norske Grundlov, og vi kan ikke bestemme, hvorledes danske Kvinder faar det, naar de kommer til fremmede Lande. Gifter en dansk Kvinde sig med en fremmed og rejser til det fremmede Land, maa hun selv tage den Risiko, som dermed er forbundet. Men vi kan sikre de fremmede Kvinder, som kommer til vort Land, samme Stilling, som vi Kvinder har her i Landet, og det tror jeg dog vil falde bedre i Traad med, hvad Kvinderne ønsker, end det, som